DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közmüvelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utcza 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyébb irásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétatér és iskola-utcza sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvétetnek.

Előfizetési dij: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetmények és felszólamlások.

Hirdetési dij: A hirdetésekért járó dij legjutányosabban számittatik. — Bélyegdij minden beiktatásért 30 kr. — A nyilt térben egy sor 10 kr. — A hirdetéseket kérjük pénteken délig beküldeni.

3. évfolyam. **Vasárnap 1894. évi február 4-én.** **5. szám.**

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete.

45. szám — 1893.

Meghivó.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete rendes évi

IX. közgyűlését

f. évi február hó 18-án vasárnap d. e. 11 órakor fogja megtartani a városháza nagy tanácstermében, melyre az egylet t. cz. tagjai ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A választmány jelentése.
3. Pénztári jelentés.
4. Számvizsgálók jelentése.
5. Tisztviselők választása.
6. Inditványok.

Megjegyeztetik, hogy az „alapszabályok“ 14. §-a értelmében: „Egyes tagoknak az alapszabályok megváltoztatására vonatkozó inditványai 10 nappal a közgyülés megtartása előtt az egyesületi elnöknek irásban beterjesztendők.“

Kelt Verseczen, 1894. jan. 27-én.

Hazafiui tisztetettel

Dr. Seemayer K., egyl. elnök. **Perjéssy L.,** egyl. titkár.

Versecz 1894. febr. hó 3-án.

Annyi az elégedetlen ember, mint a füszál. Csekély része olyan az embereknek, akik helyzetüket, anyagi körülményeiket teljesen kielégitőknek tartják, mig a panaszkodók száma óriási.

Nagyon furcsának is tünik fel, hogy épen a mi korunkban, midőn ugyszólván minden gőzerővel halad előre, nem birjuk megteremteni azt az anyagi jólétet, amely egyesek, családok, söt egész országok földi boldogulásának alapját képezi.

Pedig hát küzdünk, fáradunk, sokkal inkább, mint apáink; épitjük az iskolákat, neveltetjük gyermekeinket, sokkal inkább mint ők, csak ugy kezükbe adjuk az eszközöket, melyekkel a jóléttet megszerezhessék s még sem birunk olyan módhoz jutni, mint a minő az az elődöké volt, mikor az aranyat és ezüstöt ugyszólván zsákszámra mérték. —

Bizonyára nagy okának kell ennek lenni, hogy munka és a haszon, fáradság és a jólét közti aránytalanságot nem tudjuk kiegyenliteni, miért is ezeknek az okoknak fürkészése kell, hogy feladatunk legyen, ha a nyomasztó helyzeten annyira — mennyire javitani akarunk.

Annak, hogy a fárasztó munkának, mely a mi időnben már a tudományt is segitségül hivja, nincs az az eredménye, amit jogosan várhatnánk; — annak, hogy vagyoni gyarapodás helyett rohamosan hanyatlunk, szegényedünk, legelső okát magában az egyes emberben, az egyes családokban találjuk.

A becsületes munka mai napság is meghozza áldott gyümölcseit; csak az a kár, hogy a legtöbb ember önmagára áldozza azokat fel, s mihelyt megmarkolta, — ahelyett, hogy előrelátó észszel gondoskodnék a jövendőről, ahelyett, hogy össze gyüjtögetné a filléreket; azt tartja feladatának, élvezetének, hogy keresményének nyakára hágjon minél hamarabb; egyszóval nem tudunk takarékosak lenni, hajlunk a pazarlás felé.

Egy másik nagy bajunk az, hogy nem szeretünk, vagy nem akarunk szerények lenni, hanem látjuk a nagyzást, a fitogtatást; ezen szenvedélyünk kielégitése pedig megbirhatatlan áldozatokat követel tőlünk.

Nem akarunk egyes osztályokat, vagy polgári állásbelieket megnevezni, hiszen látja azt minden ember ugyis, ki terjeszkedik nagyobbra, mint a meddig a takarója ér, ki akar többnek látszani, mint ami a valósággal. Mindennaposak e jelenségek, s épen azért veszélyesek; azért vált általánossá ez a baj annyira, hogy ma már nem azt szólják meg az emberek, aki többet költ, mint

Tárcza.

Utazás Verseczen.

Irta és „Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete“ által rendezett Jókai ünnepélyen felolvasta Gérecz K. főreáliskolai tanár.

(Vége).

Guckfensterem volt, a minőt európai koromban sohasem láttam. A benszülöttek éhes kiván csiságának kézzelfogható jele.

Rongyos paruplimat az ablakban feszitettem ki, tudtam, hogy a vörösbőrűek a pók iránt babonás tisztelettel viseltetnek s azért visznek mindig magukkal egyet; s valóban a kifeszitett esernyő óriási pókhálónak látszott:

Itt egy ujabb Jules Verne illustrátióra méltoztassanak gondolni ezzel az aláirással:

„Óriási pókhálónak látszott.“

Erről az óldalról tehát biztositva voltam. A kenyérvágót fogaim közé szoritva, s botomat harcziasan forgatva kémszemlére indultam kifelé.

Ezuttal azonban csalódtam ámbár csak félig; más veszély, ismeretlen veszély fenyegetett. Az ideoda futkosó árnyak csupán tehenek voltak, melyeket az Álom szelid tündérének orgyilkosa a dühödt csordás kergetett, irtózatosakat durrantva a levegőben hajókötél vastagságu ostorával.

Egyik közeli szomszédom, a tátovirozó tehene a nyájas hivogatást hallva kifelé rohant; A tátovirozó felesége épen akkor fejte. A pedáns tehén egy csöppentés tejet sem volt hajlandó többé adni; az asszony pedig az ifjabb generátió nevében még legalább egy fél sajtár követeléssel állott elé.

A viszály végre is békés elintézést nyert; a tehén, állától a fésületlen hajig végig nyalta az asszonyt s a kapu tárva lévén egy barátságos fejbólintással kiugratott rajta, egyenesen nekem tartva.

Csupán annyi időm volt még, hogy egy kapu alá meneküljek.

A tehén elrohant s már tovább akartam indulni midőn két benszülöttet pillantok meg, kik hevesen gestikulálva ujjaikkal wigwamon felé mutogattak. —

A Jules Vernehez illő kép alá eme sorokat méltóztassék gondolni:

„Hevesen gestikulálva ujjaikkal, wigwámom felé mutogattak.“

Beszédjükből, melyet később sikerült elsajátitanom, csupán annyit értettem: „Itt lakik!“ A másik jó kedvüen dörzsölte kezeit. Scalpirozástól tartottam, mélyebben huztam a Henn angol gyártmányát a fejemre. E közben a Horátiusok megérkeztek Müller féle szodás flaskókkal fölfegyverkezve. A jövőre nézve hadi tanácsot tartottunk.

Midőn eltávoztak gondolatokba merülve tértem haza.

— Itt lakik! Itt lakik!

No ez furcsa! Mit akarnak ezek velem! Hiszen ott én lakom!

De hát ki az az én!!? S minthogy tükörből önismeret nem szerezhető, érdeklődni kezdtem a Fehér után, kinek szent meggyőződésem szerint valódi és szerény föltételek mellett forgalomba hozott áruit, hitvány imitácziókkal és hamisitványokkal igyekeztek a piaczról leszoritani.

A közvélemény holmi elavult európai szokásokért, minthogy mást az irigy embereket annyira jellemző szegényes tehetetlenség sem volt képes felfödözni — s sajnos a közvélemény becsületes angyala rendesen ily közönséges csábító által engedi magát kézen vezettetni — csakugyan és látszólag méltán megsuhogtatá lángpallosát a bünös Fehér fölött. —

A vádak rendkivül sulyosak voltak s tudtak mindent a legapróbb részletekig. Tudták mennyit alszom ebéd után, nyugoti tövises s nem keleti virágos mondásaimat mindenfelé czitálták, egyenesek, metszők voltak ezek, de mégis legfőbb bünöm az volt, hogy nem kávét reggelizem.

Bűnhődnöm kellett s minthogy náluk a guillotine nem járja, tátoviroztak.

Ez az eljárás a lehető legkényelmesebb s a szigetlakók legutolsó vivmánya.

A buta amerikaiak bőrükre szurkálják p. o. a chicagoi kiállitást s beöntik a sebeket különféle szinü festékkel; mikor aztán a tátovirozott az erdőkbe tér vissza, még a majmok is megszemlélhetik a kiállitást pár pennyért s nem szükséges Chicagoba menniök.

A mi vörösbőrűink gyöngédebbek. A tátovirozott fájdalmat nem érez a mütét alatt, csak utána vesszi észre, mennyire megesodálják.

amije van, hanem azt, aki viszonyainak figyelembe vételével, okos takarékossággal osztja be háztartásának költségeit.

Elszegényedésünknek oka továbbá az, hogy a szomszédtól vesszük folytonosan azt, amit a saját házunknál is feltalálunk s igy vagyonunkat, melyet pedig megtarthatnánk a magunk javára, neki szolgáltatjuk ki önkénytesen. Vagy hogy világosabban szóljunk, ugyan ki nem látja azt pazarlásnak, mikor saját hazai iparral birunk már, mely igényeinket teljesen kielégiteni képes s mégis külföldről teszszük a megrendeléseket, adván a hasznot azoknak, a kik a mi terheiket viselni egyátalában nem segitenek, ellenben a mi hazai iparunkat versenyzésükkel megfojtani képesek. A pénz, mely hazai iparosok termékeiért itthon maradna, idegen államba szóratik ki, melyből azután vajmi nehezen szivárog többé visza hozzánk csak egy parányi rész is.

Valjon nem nevetséges, nem oktalanság-e az, hogy mi nyers terményeiket eladjuk a külföldnek s feldolgozva visszaváltjuk azokat drága pénzért; eladjuk külföldeiknek a gyapjut s vissza hozzuk tőlük azt posztó alakjában dusás áron, mikor itthon magunknak is vannak jó posztó gyáraink, melyeknek productumaival beérheti minden ember.

Elszegényedésünk ezer okai közül nem emlitünk többet, mint e hármat s már ezek is kell, hogy minden józan gondolkodásu embert meggyőzzenek a felől, hogy az általános hanyatlásnak fő okozói magunk vagyunk. Ugyanazért azzal végezzük e kis czikkünket: legyünk takarékossak, igénytelenek és pártoljuk a hazai ipart s meg lehetünk győződve, hogy rosszra fordult állapotaink gyors javulásnak fognak indulni.

Napi hirek.

Herczeg Ferencz városunk nagy fia f. hó 6-án fogja székfoglalóját tartani a Kisfaludy társaságban.

Eljegyzés. Radák Mária kisasszonyt a mult napokban eljegyezte Dimitrievits János verseczi kereskedő, Dimitrievits Nektárius gör. kel. püspök rokona.

A honvédség köréből. A király ő felsége Agbaba Illés főhadnagyot a 60. sz. gyalogezredtől a verseczi 7. honvéd gy. ezred 1. zászlóaljához helyezte át. A honvédség kötelékéből védkötelezettsége teljesitése után saját kérelmére elbocsáttatott Joanovics Ernő verseczi 7. ezredbeli tartalékos hadnagy. Ő felsége a Ludovika katonai akadémia megvizsgálása alkalmával hazi honvéd ezredünk egyik kitünő hadnagyát Weitner Ferenczet, (ki a felsőbb tiszti tanfolyam hallgatója) a harczászatból adott kitünő feleleteiért megdicsérte.

Versecz népoktgtásügye. Sebeszta Károly tanfelügyelőnk félévi jelentéséből közöljük a következő adatokat: Van Verseczen 11 népoktatás tanintézet még pedig községi jelleggel; — 4 elemi 1 polgári, 1 ovoda, felekezeti jelleggel: 2 elemi; — magán jelleggel 2 elemi és 1 polgári iskola. A rendes tanitok száma 59, segédtanitó 2, összesen 61. A tankötelesek összes száma 3752. Ezek közt van mindennapi 2513 és ismétlő 1239. Tényleg iskolába jár 2513 tanuló.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete a mult szombaton ülést tartott a városháza tanácstermében. Jelen voltak: Rudnai Nikolics Sándor, Seemayer J., Dr. Seemayer K., Perjéssy L., Dékány L., Takács Gy., Kérészy L., Bodó L. Mint első tárgy Braum F., pénztaros jelentése olvastatott fel, mely szerint az egylet vagyona jelenleg 2808 frt. 55 kr. s pénztári maradvány 129 frt. 14 kr. A jelentést a választmány örömmel vette tudomásul. A közgyülés megtartásának ideje 1894. febr. hó 18-ára tüzetik ki. Számvizsgálókul Deák Alojos és Haag Ferencz kerettek fel. A főreáliskola önképzőkore javára, palyadijakul 40 koronát szavaz meg a választmány. A dij mikénti kiosztását a tanári testületre bizván. — A délvidéki szini szövetkezet társulata tudvalevőleg febr. 7-én fog városunkba érkezni. Az igazgató felhivatik, hogy a heti műsor meg állapitasa czéljából minden szombaton nyujtsa be a következő héten előadandó darabok névsorát, s a választmány minden alkalommal határozni fog a felett.

Az „E. M. K. E." által f. hó 8-án Budapesten, az ezredéves kiállitáson leendő részvétel megbeszélése czéljaból összehivott értekezletre egyletünk megbizottaiként Dr. Seemayer K. elnök és Perjéssy L., titkár küldetnek ki.

Az ujévi üdvözleteknek egy árvaházi alap javára ez idén is történt megváltásából jelen évben 245. 30 kr. folyt be.

Jókai ünnepély a verseczi főreáliskolában. Szép és minden izében pompásan sikerult ünnepély folyt le a mult pénteken délelőtt főreáliskolánkban. Az ifjusagi önképzőkör és zene egyesület egymással kezet fogva — Jókai 50 éves irói jubileuma alkalmából oly lélekemelő hazafias ünnepélyt rendezett, melynek jótékony hatása (különösen itt délvidékünkon) nem csak a fogékony keblü ifjuságra, hanem a nagy közönségre is kihatott. Az ünnepély sokkal előbbre volt tervezve, de megtartását hátraltató körülmények (betegség stb) akadályozták. Örült az ember szive, midőn látta, hogy az ifjuság mily lelkesedéssel ünnepli a nagy költőt, s midőn tapasztalta, hogy mily szellem honosúlt meg azon a falak közt, hol egy két évtizeddel ezelőtt ritka volt a magyar szó, mint a fehér holló, a magyaros szellem pedig szinte üldözött. Az ünnepélyt, a főreáliskolai énekkar nyitotta meg a „Szózat" eléneklésével, mely után az ifjusági zenekar adta elő szép preczisitással Burger „Édes álmok" czimű művét. Főreáliskolánk erdemekben megőszült szeretett igazgatója Buday József, kinek ritka szónoki tehetségében annyi alkalommal volt már alkalmunk gyönyörködni, fiatalos hévvel mondott beszédet, melynek végén inditványozta, hogy Jókai Mórnak üdvözlő távirat, küldessék, a közönség lelkes éljenzései között a távirat azonnal el is küldetett. Majd Miklóssy J. VIII. oszt. tanuló szavalta el jó hangsulyozással Komocsi Józsefnek „Jokai 50 éves jubileumára" irt szép odáját, majd pedig Nessl Zóltan VI. oszt. tanuló Jókai „Egy akol, egy pásztor" czimű remek költeményét. — Az ünnepelt iró életét és működését Szörényi Jenő VII. oszt. tanuló ecsetelte, a nagy szorgalommal megirt és jól előadott beszéd sok megérdemelt tapsot aratott. Igen sikerülten szavaltak még Schmitz Rezső (VIII. oszt.) Kiss László (VII. oszt.) és Hajdu Mihály (V. oszt.) tanulok is. Az ifjuság rázenditette a Hymnust majd a zenekar a „Kossuth indulót." A nagyszámu és előkelő közönség a szülék lelkesen tüntetették ki az ifjuságot, s azon megnyugtató tudattal távoztak el, hogy gyermekeik a jó nevü középtanodában a tanári testület buzgó és odaadó fáradozásai folytán nem csak a tudományok és ismeretek megszerzésében tünnek ki hanem kifogástalan hazafias magyar szellemben is neveltetnek. — Buday József főreáliskolai igazgató következő megnyitó-beszédet tartotta:

A legujabb kor oktatási és nevelési rendszer nem elégszik meg azzal, hogy az oktató és nevelő tudományát és erkölcseit csupán átontse és átplántájja növendékeibe, mint mikor a lefejtett és megüllepedett bort uj palaczkokba töltik további megtartás végett! e rendszere az ifjú tehetségeit önmunkásságra s ez által dúsabb fejlődésére serkenteni kivánja. Ezért alakult meg a város gonddal dédelgett főreáliskolájában — ép ugy mint a magyar haza más középiskoláiban az „ifjuság önképző köre« — mely működését, első szárnyprobálgatásait, ma mutatja be e díszes közönség előtt.

Bizonyára jól megválasztotta az alkalmat, jól választotta meg az ünnepély tárgyát, midőn a hazaszerte ez idő szerint legünnepeltebb férfiút »Jókai Mórt« szemelte ki. Hiszen nem is lehet az másképp! Midőn az égboltozat keleti táján végig czikázzik a villám, bevilágitja annak fénye az egész látáhatárt. — Midőn a haza szive Budapest fővárohan megdobban, az ünnepelt iró félszázados jubileumának alkalmából, lehetetlen, hogy meg ne érezze azt a magyar nemzet egész élő teste, lehetetlen, hogy a művelődés egyes góczpontjai, — minő a mi iskolánk is — meg ne érezze azt, és részt ne vegyen az általános öröm lelkesedés lázában, viszhangot ne adjon.

Ötven év előtt maga Jókai Mór, akkori, most már rég porladozó kartársaival, Petőfi Sándorral, Tompa Mi-

---

Belülről tátovirozzák. Egy pár jó ismerős kiforditja, mint a keztyüt s miután ismerik minden kerekét, csapját, rugóját az emberi masinának, akkor olajozzák be.

A beolajozott ember jobban el van zárva a világtól mint a szárdinia a skatulában.

Egy pár jóakaród vagy ennek szükiben holmi titkos jóbarátod egy-egy anonym levélben, nem mulaszt el értesiteni hogy jobb kézzel szokás-e itt a bajuszt ki pödörni vagy ballal? Kivel szokás három tourt tanczolni s kinek nem illik köszönni.

Ha dühös vagy érte, megskalpiroznak; ha közönyösen veszed e banalis ostobaságokat, akkor duplázott adag járja.

Ha intimjeid valamelyike lakásodon elfütyüli a „die Fröschе" kezdetü helybeli Marseillaise-t, másnap 3 egyesült czigány bandáról beszélnek s megkérdik tőled:

„Hogy hát kegyednél a szalonban, festmények helyett igazán sonkák lógnak-e a falon?"

Vagy „Mit gondol kérem: Czélszerü-e a poros lakkczipőt gobelin ablakfüggönynyel letörölni?"

Franklin Pál itt egy kis szünetet tartott.

Nagy Párizsi ez a vidám kedves fiu, olyanforma mozdulatot tett, mintha a sörös kriglijével egy vörös börüt akarna fejbe csapni, e helyett azonban a mellette ténfergő s czigarett végekre vadászó pékinast lökte oldalba.

Távoznom kellett tehát e vidékről folytatá Franklin Pál s igy jutottam a Residenczia utczába.

Wigwámom előtt többször láttam gyanús alakokat elsietni; e szót: a Fehér többször kivettem beszédjükből s ámbár amaz esemény óta, midőn két benszülött lakásomra mutogatva ismétlé: „Itt lakik" mondom, ámbár semmi gyanusat nem vettem észre, mégis a legvégsőre is el valék készülve.

S ez nem sokára be is következett:

Szobám falán egyszerü fakeretben rézmetszet függött.

Alatta nyomtatva egy név Ophelia. Szelid női arcz, okos nagy szemekkel; tiszta sugaraik, mint piczi aranyos pillangók játszadozva repültek felém. — Órák hosszáig gyönörködtem játékukban. Zománczos, kékes, biboros szárnyaik lebegése édes álmok csillogó fátyolát szötték körülem.

Álmomban Ophélia kilépett az egyszerü fakeretből, hozzám jött, megérintett s óriási tánczterembe léptünk. Bal kezét vállamra támasztotta s karommal átfüzve öt, elindultunk.

Avagy csak azt hittem elindultunk. Pedig valóban a padló mozdult meg lábaink alatt s hátunk mögött forogva eltünt; a zene tengerzöld hullámai csaptak lábunk alá s ragadtak magukkal édesen emelve, ringatva hullámról hullámra tovább. —

— Elmondjam-e hogy mit beszéltünk?! Elmondjam-e mily boldog voltam, hogy egy rokon lelket találtam?

Megkérdeztem tőle:

Ophélia, hiszi ön azt, a mit az emberek beszélnek?

Ophélia nem hitte.

Egyszer aztán megkérdeztem tőle:

Ophélia! szeret ön engem? s a csodálatos mély szemekbe tekintettem.

Szemeiből és arczáról a piczi aranyosbibor pillangók ujra elő röppentek; az álom csillogó szálait ujra fölgombolyitották s ott ültem ismét, sóhajtva, szemben az egyszerü fakeretes képpel.

Minden boldogságom e kép volt. Ennek beszéltem el minden örömemet, minden reményemet s ő mindig meghallgatott és vigasztalt.

Minden este együtt lebegtünk a zöld hullámokon, a zene hangjai mellett s minden este elöröppentek a piczi kis aranyos pillangók, hogy az álom csillogó szálait fölgombolyitsák, valahányszor azt kérdeztem tőle:

Ophélia, szeret ön engem?!

Tudtam, hvgy azonnal fölébredek s mégis megkérdeztem; azt hittem egyszer igent fog mondani.

Franklin Pál tompa alt hangon folytatta tovább:

A benszülöttek rettenetes boszút álltak. Midőn egy este haza tértem, a kép nem volt a falon.

Elrabolták.

Agyvelőmben, mint egy vérpiros északi fény óriási láng csapott föl s élettelenül omlottam össze.

Sokáig feküdhettem eszméletlenül!

Midőn magamhoz tértem, téveteg szemekkel kerestem valamit.

Magam sem tudom mit . . . .

Ugy látszik, valamit elvesztettem . . . .

Azóta mindig keresem . . . .

Folyton járok, de nem találom . . . ,

A lomba guckfensteres házak, merev üveg szemeikkel úgy bámulnak reám!

— Nem látták önök?!!

hálylyal és egyebekkel szintén a protestáns iskoláknál akkor már divó önképző tagja volt, a magyar geniusz lelke ily körben szállotta meg őt legelőször, ily önképző körben csókolta meg őt legelőször a muzsa homlokon.

Nagyon méltányos, hogy midőn ötven év múlva az egész nemzet, a vele megőszült kartársak, tisztelettel körül fogják s átnyujtják neki elösmerésüknek babérját, a mi zsenge ifjúsági körönk is eléje járuljon hódolataival és letegye lábához működésének első bimbójaiból font koszorút.

Mélyen tisztelt közönség! engedje meg, hogy itt egy sokak által ismert »Ovidiusz« által gyönyörűen megirt mithasra emlékeztessem: Daedalus és Icarus regéjére. — Minas a crétai király Daedalust az épitő mestert és fiát, Icarust az általuk a Minataurus számára épült labyrintba zárta, — menekülés nem volt, csak a levegőn át közlekedhettek volna szeretett hazájukkal.

Szárnyakat készitettek maguknak a labyrint felett elrepült madaraknak oda lehullajtott tollaiból, viasszal ragasztották azokat össze. — S megkisérlették az utat. Az atyának sikerült, a fiának nem. — Nem mondom el hosszasabban a regét, mert hisz legtöbb jelenlevő előtt ismeretes, és tudom, vannak közöttük, kik most azt mondják, a rege nem talál!

Hát pedig mégis talál!

Mi a főreáliskolának tanári kara és növendékeink, itt a haza végvidékén szintén bizonyos falánk Minotaurus labyrintjában vagyunk nem mi épitettük azt, úgy épülödött az idők folyamában, de ifjainkat az imádott hazához vezérelnünk kell — tehetjük-e másképen minthogy jeleseinknek ide és elhulajtott tollaiból szárnyakat alkotunk nekik? —

Ilyen szárnyakat alkottak az első önképzőkörökben a mesterek Jókainak, Petőfinek, Tompának s a többinek nem fogadták ők meg a mesterek szavát, sokkal magasabban repültek mint mestereik és a heves, az éltető nap nem olvasztotta el szárnyaikat!

A siker mellettem bizonyit és ha e részben nem talál a rege, nem az én hibám, hanem az magának a szép ősi regének a hiánya.

De talál ám a rege, mert az önképzőköröknek ama kevés kiválókon kivül vajmi sok Icarusa volt, van és lesz. — Reménylem, hogy ez iskola önképzőköréből is lesz az évek folyamában egyik másik jelesünk, kinek szárnyait nem perseli meg az égető nap heve, — de azert atyai szeretettel ölelem azokat is, kik az önképzőkörök Icarusai — mert hiszen épen az akaratban, épen az erőfeszitésben, épen a bátor neki iramodásban van a virtus.

S nem csak azok a hősök, kik diadalra jutnak, hanem azok is kik a küzdelem közben a csatatéren elhulottak.

Ezen gondolatok czikkáznak át elmémen midőn az ünnepélyt megnyitom, s midőn a szives közönséget arra kérem, hogy ifjaink első kisérleteit szeretettel fogadják, s zsenge erőik első próbáján kegyességgel részt vegynek.

A kubini járás jegyzői kara 1894. évi febr. hó 10-én Kubinban a „Magyar Király“ vendéglő termeiben zártkörü tánczvigalmat rendez, melyre t. czimed becses családjával tisztelettel meghivatik. Kezdete 8 órakor este. Belépti dij: személyjegy 1 frt.; családjegy 2 frt. A kubini járás jegyzői kara.

Selyem termelőink figyelmébe. Azok, a kik ez évben selyem termeléssel kivánnak foglalkozni, ha teljesen megbizható selyemhernyo tojást akarnak szerezni — jelentkezzenek február végeig a hklybeli főkapitányságnál, hol az előjegyzéseket Bücher alkapitány foganatositja

A csanádi egyházmegye területén — az 1894. évre kiadott schematizmus szerint — 224 plébánia és 113 segédlelkészi állomás van. Az egyházmegyei papság száma 339; ezek közül 290 lelkészkedik, 35 hivataloskodik, 14 nyugdijban van. Jubilált lelkész van 32. A 8 kanonoki állás be van töltve, a 6 czimzetes kanonoki állások közül 1 üresedésben van. Szerzetesrendi lelkész van 86. Az apáczák száma 276. theologus-növendék 52. A püspöki fiu-konviktusban 55 tanuló és a püspöki leányárvaházban 70 árvaleány nyer ellátást. A róm.-katholikusok száma az egyházmegyében 787.509. Az 1891. évben a szülöttek száma az egyházmegyében 787.599, Az 1891. évben a szülöttek a halottakét 9990 lélekkel haladta tul, mig 1892-ben csak 1035 léleknyi szaporodás volt.

Mükedvelők álarczos bálja. Hogy egy hasonlattal éljünk, elmondhatjuk az idei rövid farsangról is azt, ami egy sikerült tárczaczikknek, vagy hogy a közvetlen hasonlattal éljünk, egy jó ostornak főkelléke: hogy a vége csattanó legyen. S a farsangnak igazán csattanó végét képezte a folyó hó 1-én megtartott műkedvelői álarczos bál, mely ugy érdekesség, mint látogatottság tekintetében, túl tett elődein. A látogatottság illusztrálására különben elég talán megemlitetünk, hogy a négyeseket s a cottilliont körülbebül 100—120 par tánczolta. A mi a bál érdekességét illeti, azt legjobban megmagyarázhatJa a sok tarka, álarczos, jelmezes alak, kik valóban festői látványt nyujtottak. Álljon itt az érdekesebb jelmezesek közül, egy-egy valóban izlésesen össze állitott öltözet tulajdonosnője: Prandel Nelli k. a. csinos kis apród volt. Thier Paula k. a. mint „Gigerli“ nemcsak hogy igen csinos volt, hanem valóban kitünően beletalalta magát szerepébe s Seemayer R., k. a.-al, ki jockeynak volt öltözve, két „legfessebb“ alakjat képezték Carneval seregének. Eredeti czigányleány volt Rein Tucsi k. a. (Temesvár) Dajkovits Jani-né — czigány asszony. Rein Szidonia k. a. (Temesvár) — tündér. Haslinger Etelka k. a. — halászleány. Eberhardt k. a. — éjjeli őr. Neukom Camilla k. a. — orosz nő. Gettmann M. k. a. — havasi gyepár. Friedmann Olga k. a. — tél stb. stb. — A férfiak közül sikerült jelmezesek voltak: Fuchs J. — bohócz. Bernacsky, Gábor L. Kirchner Ede, — mindhárom mint — béka. Eberhardt — keménysepro. Mohilo — kinai. Dajkovits Jani — medve stb. A többi mogjelent hölgyek közül, többen izlésesen eleget tettek a meghivón kifejezett kivánságnak, mely szerint ha nem jelmezbe, akkor bábeli toilletteben kérettek megjelenni. És, igazán szépen eleget tettek ez óhajnak a következők s többen. Leányok közül igen csinos volt Mannheim Aranka k. a. világos kék srep ruhában. Frisch Irma k. a. — sárga gaze. Zoffmann Edvin k. a. — Fehér, csipke volant. stb. Asszonyok közül Dajkovits Istvánné — sárga ottomán. Frisch Hugó-né — fekete, rózsaszin crépe de chine-nel. Cristián N.-né — világos zöld surah. stb. Méltó elismerést érdemel végül Mozsáry úr, ki szakértelemmel s mulattató változatossággal rendezte a cottilliont. Még egy a megjegyzésünk s az, hogy a bál valamivel magyarosabb lehetett volna. E.

Magyar szintársulatunk tudvalevőleg a jövő szerdán togja előadsait megkzdeni Herczegenk „Dolovai Nábób leánya“ hires szinművével. A magyar közönség lázas örömmel várja szinészeinket. Bérelni még mindig lehet s a jelentkezéseket szerkesztőségünk is elfogadja.

A délmagyarországi kárpát egyesület mult hó 29-án Temesvárott tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy a verseczi várrom restaurálására 200 frt adományoz. Versecz törvényhatósága tudvalevőleg 400 frt szavazott meg e czélra. A 600 frttal már meglehet védeni a végenyészettől verseczi várunk kimagasló „Don Jon“-ját. A karpát egylet szép aldozatkészségéért halás köszönetet szavaz városunk közönsége.

Versecz és vidéke társasköre a mult pénteken d. u. tartotta meg XX-ik rendes évi közgyülését, mely alkalommal a tagok közül körülbelöl negyvenen jelentek meg. A közgyülést Perjéssy Lajos egyleti titkár nyitotta meg, felolvasván Weifert Károly igazgató levelét, melyben tekintettel megrongált egészségi állapotára az igazgatóságáról lekószön. A közgyülés sajnálattal veszi tudomásul eddigi igazgatója leköszönését, a közgyülés vezetésére korelnökül Volits Sándort választja meg. A választmány jelentése után Waldherr József egyleti pénztáros olvassa fel Volits S. és Zoffmann J., számvizsgálók által helyben hagyott jelentését melyből felemlitjük, hogy a mult évi bevétel 907 frt. 30 krt, a kiadás pedig 845 frt. 71 krt, tett ki. Tényleges vagyon 1206 frt. 84 kr. A jelentés tudomásul vétetik a felmentvény megadatik. A leköszönö tisztikarnak Demeter György ny. járásbiró inditványára eddigi ódaadó működéseért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik. A megejtett tisztujitáson egyhangulag megválasztattak: Igazgató: Raits Lyubomir ny. törvényszéki biró, titkár: Perjéssy Lajos főreál. isk. tanár; — pénztaros: Waldherr József főreál. tanár; — ügyész Dr. Seemayer Károly. Választmányi tagok: Bodó Lajos városi főkapitány, Buocz Béla kir. járásbiró, Csapó Géza főszolgabiró, Demeter Szilárd ny. járásbiró, Dr. Fitz Sándor városi főorvos, Greszler Gyula evang. lelkész, Hatz Vilmos földbirtokos, Hemberger Bálint kereskedő, Jovanovits Szilárd nagybirtokos, Kérészy Lajos kir. aljárásbiró, Dr. Kormos Béla kir. közjegyző, Kehrer Bela v. tanácsos, Kuna Jenő ügyvéd, Lászlóffy László rom. kath. esperes plébánus, Milits Zsivion gör. kel. esperes, Dr. Popovits Miklós ügyvéd, Seemayer János polgármester, Seemayer Béla kir. albiró, Schronk József vár, mérnök. Spaits János vár. ellenőr, Dr. Sidon Adolf ker. főrabbi, Trucza Döme kir. albiró, Weifert Mihály tkpénztári igazgató, Zoffmann János ház és földbirtokos.

A lugosi magyar szinügygyámolitó egyesület f. hó 24-én Jakabffy Imre főispán elnöklete alatt tartott ülésében a fölmerült tárgyak közt volt Füredi Károly szinigazgató ama kérvénye is, hogy a szini szövetkezet városai neki három évre pályázat kizárása mellett, adassanak ki, 1894—1897-ig. A választmány elvileg szükségesnek tartja ugyan egy igazgató állandósitását a szövetkezet városaiban, e mellett azonban a szintársulat tagjainak állandóbb szerződtetését is kivánatosnak mondta ki. S mert Füredi jelenlegi társulata ujabb változásoknak néz eléje, de meg a lugosi egyesület e kérdésben a szövetkezet többi városait is meghalgatni kivánja: kérdést intéz ez ügyben a szövetkezet többi városaihoz is s csak a befolyt vélemények után fog e kérésben határozni, akkor, ha Füredi jövő évi társulata iránt kellőkép tájékozhatik is. Már volt emlitve lapunkban, hogy Jakabffy Imre főispán a délvidéki sziniszövetkezet számára 1000 frt államsegélyt eszközölt ki. Ebből Füredi már 200 frtot kapott, most ujabb 300 frt utalványoztatott részére. Itt ki kell emelnünk. hogy Füredinek a szövetkezet minden városában mintegy 1400 frnyi bérlet s 200—300 frt külön pénzbeli segély biztositva volt s a fenntemlitett 300 frt ezeken felül jut részére, ami oly támogatás, melyről ezelőtt e vidéken álmodni sem lehetett, de a melyért méltán meg lehet kivánni, hogy e szinházak esetleges igazgatója ne csak saját érdekét ismerje, hanem képes legyen fölemelkedni arra a gondolatra is, mely a szövetkezet fáradságának s áldozatokat hozó közönséggel szemben a méltányosság szempontjait se tévesze szem elől.

A versecz-fehéjiemplomi egyetemi polgárok köre a következő levelet intézte lapunkhoz: „Mélyen tisztelt szerkesztő úr! Köszönjük azon szives figyelmet, melyet már eddig is kegyes volt tanusitani a versecz-fehértemplomi kör irányában. Eddigi jóindulata felbátorit, hogy ügyünk érdekében ujra helyet kérjünk b. lapja hasábjain. Alapszabályaink értelmében — melyeket most terjesztünk fel jóváhagyás végett a magas kormányhoz — a kör pártoló tagokkal is birna, kiket Versecz és Fehértemplom a tanuló ifjuság érdekeiért mindig lelkesülő és áldozatra kész közönsége soraiban vélünk feltalálhatni. Az alapszabályok rendelkezései szigoruan oda szolnak, hogy a befolyt pénzösszeg jótékonysági czélra, azaz szegénysorsu egyetemi polgárok segélyezésére fordittassék és bizunk, hogy a két szomszédváros közönsége, mely gyermekeit már a középiskolában is hathatós támogatásban részesiti, nem fogja azokat elhagyni főiskolai tanulmányaik sokkal nehezebb és fáradságosabb utjain sem. A pártoló tagok 3 frt. tagsági dijat fizetnek évenkint; a közgyülésen szavazattal fognak birni. Már most kérnök t. szerkesztő urat, hogy Versecz polgárait minél nagyobb számban való belépésre felhivni sziveskedjék és pedig akképen, hogy m. tisztelt pártolóink ebbeli szándékukat vagy az ideiglenes elnökséggel (Budapest IV., Podmaniczky u. 12, III. emelet), vagy pedig mélyen t. szerkesztő úrral tudatnák, ki azután a belépettek névsorát velönk közölni kegyes volna és fáradozásaiért legmelegebb hálánkat előre is kifejezzük. Tagsági dijakat csak az alapszabályok jóvahagyása után fogunk elfogadni, miről a t. é. közönséget a hirlapok szivességének igénybevételével fogjuk értesiteni. Minden a körre vonatkozó ügyben az elnök készséggel ad felvilágositást. Kérjük tovább b. jóindulatát s maradunk hazafias tisztelettel ifj. Niamessny Mihály, elnök. Kohn Emil, I. titkár.“ — Egyetemi polgáraink ezen szép vállalkozását a legmelegebben ajánljuk t. cz. olvasóink figyelmébe.

Gazdáink és virágkedvelőink figyelmébe. Megjelent és beküldetett Szároszt Alfons csász. és kir. udvari szállitó (Budapest V. ker. Arany János utcza 11 szám) gazdagon illusztrált gazdasági árjegyzéke. Nevezett czég, mely 1884-ben alapitatott, az országos magyar kertészeti egyesület kiállitása alkalmával állami nagy érem. mel tüntettetett ki, teljesen megbizható. A nagy árjegyzék levelező lapon nyilvánitott óhajtásra barkinek ingyen és bérmentve küldetik meg. Ajánljuk T. Cz. olvasóink figyelmébe.

964. szám. — 1894.

Hirdetmény.

Ezennel közhirré tétetik, hogy az ujonczozás Versecz városában f. évi márczius hó 1-én és 2-án fog megejtetni, — miért is az I-sö korosztálybeli vagyis 1873. évbeli születésü és a II. korosztálybeli vagyis 1872. évbeli születésü hadkötelesek 100 sorsszámig bezárólag f. évi márczius hó 1-én, a második korosztálybeli 101 sorsszámtól és a III. korosztálybeli vagyis 1871. évbeli születésü valamint azon idegen illetőségü hadkötelesek, kik Verseczen leendő állittatásuk iránt engedélyt nyertek, f. évi márczius hó 2-án reggeli 8 órakor a városház nagyüléstermében működendő sorozó bizottság előtt megjelenni kötelesek.

Verseczen, 1894. évi február hó 1-én.

Seemayer,
kir. tanácsos, polgármester.

426. szám. — 1894.

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. t. cz. 16. §-a értelmében ezennel közhirré tétetik, hogy az 1894. évi I. és II. oszt. kereseti adó —, valamint a házbér és ház osztályadó kivetési lajstromok megállapittattak és folyó évi február hó 5-től kezdődöleg 8 napon át a városi adóhivatal helyiségében közszemlére lesznek kitéve.

Az ezen adónemek elleni esetleges felszólamlások Seemayer János kir. tanácsos, polgármester úr ő nagyságánál terjesztendők elő, és pedig;

1.) azon adózók által, kik fenti adónemekkel már a mult évben is megróva voltak, a közszemlére tétel napját követő 15 nap alatt.

2.) azon adózók által pedig, kik ez évben először rovattak meg a fenti adónemekkel, az adókönyvecskéikbe történt bejegyzés napját követő 15 nap alatt.

Városi adóhivatal

Verseczen, 1894. évi február hó 1-én

Bodry,

tanácsnok mint városi adóhivatali főnök.

Köszvény és csúzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicséröleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapitó bedörzsölés ismeretes és mindnyájak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvegje 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Előjegyzés szőlő ojtványokra.

A Nagyméltóságú földmivelésügyi magy. kir. miniszterium felügyelete alatt álló arad-baraczkai országos szőlőojtvány telep igazgatósága ezennel **előjegyzést** nyit az ugyan onnan f. é. őszén esetleg az 1895. év tavaszán kiadandó, amerikai alanyokon készült fás szőlő ojtványokra.

A teljesen hibátlan fás szőlő ojtványok ára ezrenként 110 frt. o. é. csomagolást és a paulisi vasuti állomásra való szálitást is beleértve.

A megrendelések azon sorrendben fognak kiadatni és pedig **teljes mennyiségben,** a mely sorrendben az előjegyzések beérkeznek.

Felkéretnek mindazok kik szükségteleiket előjegyeztetni kivánják, hogy **f. é. február hó végéig** eziránt alólirt igazgatósághoz fordulni sziveskedjenek, honnan esetleg bővebb felvilágositást is fognak nyerni. —

Egyben tudomására hozatik az érdekelteknek, hogy a jelzett telep igazgatósága — oltási czélokra — nagyobb mennyiségű amerikai és európai szőlővesszőt hajlandó vásárolni jutányos áron. Kinek tehát vannak ily eladó vesszői, azok forduljanak ajánlataikkal ugyan csak az alólirt igazgatósághoz.

Ménes 1894. évi február hó

Az arad-baraczkai

országos szőlő ojtvány telep igazgatósága

Ménes u. p. **Gyorok vinczellér iskola.**

A „**Máriaczelli gyomorcseppek**" kaphatók Verseczen: Erös Aladár, gyógysz., Müller Oszkár, gyógysz., Herczog József, gyógysz., Küchler Béla, gyógysz. — Zichyfalván Mayeryng K., gyógyszerésznél.

Máriaczelli Gyomorcseppek

nagyszerüen hatnak **gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes** házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, büzös lehelet, felfujtság, savanyu felböffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szüklülés.**

Hathatós gyogyszernek bizonyult **fejfájásnál,** a menynyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** ételekkel és italokkal, **giliszták, májbajok** és **hámorrhoidáknál.**

Emlitett bajoknál a ***Máriaczelli gyomorcseppek*** évek ota kitünöknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyitvány tanusit. Egy kis üveg ára használati utasitással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi föraktár:

Török Jozsef *gyogyszertára*

Budapest. Király utcza 12 sz.

A védjegyet és aláirást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készitö aláirásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valodiságát bizonyitom".

A Máriaczelli gyomorcseppek valodian kaphatók.

Kirchner J. E. özvegyének

Verseczen saját házában

38 év óta fennálló s gyorssajtóval s más legujabb rendszerü kisebb sajtóval felszerelt

könyvnyomdája

ajánlja magát mindennemü nyomtatványok ugy mint:

ujságok, különféle müvek, röpiratok,

árjegyzékek, számlák, étlapok, látogatójegyek,

eljegyzési kártyák, czimlapok, báli meghivók,

gyászjelentések, valamint czimkék, árujegyek,

arany, broncz vagy különféle szinü készitésére.

Elvállal továbbá körözvények, gyászjelentések, tabellák készitését minden hazai nyelven, s a legjutányosabb árak mellett.

A felvételi iroda, mely az Andrássy-sétatár és az iskola-utcza sarkán lévő Kádits-féle házban van elhelyezve, elvállal mindennemü megrendelést az összes bel- és külföldi hirlapokra, regényekre, divatlapokra és minden e szakba vágó dolgokra.

Ugyanott kaphatók minden fajta irodai szerek a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árakon.

A XXXVIII. évfolyammal biró első verseczi német lap, a **„Werschetzer Gebirgsbote"** és **„Délvidék"** szerkesztősége és kiadóhivatala számára a hirdetések, felszólamlások és levelek a felvételi irodában is elfogadtatnak.

Mindennemü nyomtatványok a jegyzői irodák részére.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.